

ምዕራፍ 7

የበደል መስዋዕት ሕግ ይህ ነው፤ ቅዱስ ቅዱሳን ነው።

2 ፤ የሚቃጠለውን መስዋዕት በሚያርዱበት ስፍራ የበደሉን መስዋዕት ያርዱታል፤ ደሙንም በመሠዊያው ላይ በዙሪያው ይረጨዋል።

3 ፤ ሰቡንም ሁሉ፤ ላቱንም፤ የሆድ ዕቃውንም የሚሸፍነውን ስብ ያቀርባል።

4 ፤ ሁለቱንም ኩላሊቶች፤ በእነርሱም ላይና በጎድኑ አጠገብ ያለውን ስብ፤ በጉብቱም ላይ ያለውን መረብ ከኩላሊቶቹ ጋር ይወስዳል።

5 ፤ ካህኑም ለእግዚአብሔር የእሳት ቀኑርባን እንዲሆን በመሠዊያው ላይ ያቃጥለዋል፤ እርሱ የበደል መስዋዕት ነው።

6 ፤ ከካህናት ወገን የሆነ ወንድ ሁሉ ይበላዋል፤ በተቀደሰ ስፍራ ይበሉታል፤ ቅዱስ ቅዱሳን ነው።

7 ፤ የኃጢአት መስዋዕት እንደ ሆነ እንዲሁ የበደል መስዋዕት ነው፤ ለሁለቱ አንድ ሕግ ነው፤ በእርሱ የሚያስተሰርይ ካህን ይወስዳል።

8 ፤ የማናቸውንም ሰው የሚቃጠል መስዋዕት የሚያቀርብ ካህን ያቀረበው የሚቃጠለው መስዋዕት ቁርባን ለዚያው ካህን ይሆናል።

9 ፤ በእቶን የተጋገረው የእህል ቀኑርባን ሁሉ፤ በመቀቃም ወይም በምጣድ የበሰለው ሁሉ ለሚያቀርበው ካህን ይሆናል።

10 ፤ በዘይትም የተለወሰው ወይም የደረቀው የእህል ቀኑርባን ሁሉ ለአሮን ልጆች ሁሉ ይሆናል፤ ለሁሉም ይሆናል።

11 ፤ ሰው ለእግዚአብሔር የሚያቀርበው የደኅንነት መስዋዕት ሕግ ይህ ነው።

12 ፤ ለምስጋና ቢያቀርበው፤ ከምስጋናው መስዋዕት ጋር በዘይት የተለወሰ የቂጣ እንጎቻ፤ በዘይትም የተቀባ ስስ ቂጣ፤ በዘይትም የተለወሰ መልካም ዱቄት ያቀርባል።

13 ፤ ለምስጋና የሚሆነውን የደኅንነት መስዋዕት ባቀረበ ጊዜ እርሾ ያለበትን ኅብስት ያቀርባል።

14 ፤ ከቀኑርባኑም ሁሉ ለእግዚአብሔር የማንሣት ቀኑርባን እንዲሆን ከእነርሱ አንዱን ያነሣል። እርሱም የደኅንነትን መስዋዕት ደም ለሚረጨው ካህን ይሆናል።

15 ፤ ለምስጋና የሚሆነው የደኅንነት መስዋዕት ሥጋ በሚቀርብበት ቀን ይበሉታል፤ ከእርሱ እስከ ነገ ምንም አይደርም።

16 ፤ የቀኑርባኑም መስዋዕት የስእለት ወይም የፈቃድ ቢሆን፤ መስዋዕቱ በሚቀርብበት ቀን ይበሉት፤ ከእርሱም የቀረውን በነጋው ይበሉት፤

17 ፤ ከመስዋዕቱም ሥጋ እስከ ሦስተኛው ቀን የሚቆየው በእሳት ይቃጠላል።

18 ፤ በሦስተኛው ቀን ከደኅንነት መስዋዕት ሥጋ ቢበላ፤ አይሠምርም፤ ላቀረበው ሰው የተጠላ ይሆንበታል እንጂ ቀኑርባን ሆኖ አይቈጠርለትም፤ ከእርሱም ቢበላ ኃጢአቱን ይሸከማል።

19 ፤ ርኩስ ነገር የሚነካውን ሥጋ አይበሉት፤ በእሳት ይቃጠል። ንጹሕ የሆነ ሰው ሁሉ ግን ከሥጋው ይበላ።

20 ፤ ሰውም የረከሰ ቢሆን፤ ለእግዚአብሔርም ከሆነው ከደኅንነት መስዋዕት ሥጋ ቢበላ፤ ያ ሰው ከሕዝቡ ተለይቶ ይጥፋ።

21 ፤ ማናቸውንም ርከሰ ነገር ቢነካ፤ የሰውን ወይም የረከሰን እንስሳ ወይም ሌላውን የተጠላ ርኩስን ቢነካ፤ ለእግዚአብሔርም ከሆነው ከደኅንነት መስዋዕት ሥጋ ቢበላ፤ ያ ሰው ከሕዝቡ ተለይቶ ይጥፋ።

22 ፤ እግዚአብሔርም ሙሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው።

23 ፤ የእስራኤልን ልጆች እንዲህ ብለህ ተናገራቸው። የበሬ ወይም የበግ ወይም የፍየል ስብ ከቶ አትብሉ።

24 ፤ የሞተውን ስብ፤ አውሬ የሰበረውንም ስብ ለሌላ ተግባር አድርጉት፤ ነገር ግን ከእርሱ ምንም አትብሉ፤

25 ፤ ለእግዚአብሔር በእሳት ከሚቀርበው ከእንስሳ ስብ የሚበላ ሁሉ፤ ያ የበላ ሰው ከሕዝቡ መካከል ተለይቶ ይጠፋልና።

26 ፤ በማደሪያዎቻችሁም ሁሉ የወፍ ወይም የእንስሳ ደም ቢሆን አትብሉ።

27 ፤ ደም የሚበላ ሰው ሁሉ ያ ሰው ከሕዝቡ መካከል ተለይቶ ይጥፋ።

28 ፤ እግዚአብሔርም ሙሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው።

29 ፤ የእስራኤልን ልጆች እንዲህ ብለህ ተናገራቸው። ለእግዚአብሔር የደኅንነት መስዋዕት የሚያቀርብ ሰው ቀኑርባኑን ለእግዚአብሔር ከደኅንነቱ መስዋዕት ያመጣል።

30 ፤ የእርሱ እጆች ለእግዚአብሔር የእሳቱን ቀኑርባን ያመጣሉ፤ ፍርምባው በእግዚአብሔር ፊት ለመወዝወዝ

ቀርቦ የወዘወዘ ዘንድ ስቡንና ፍርምባውን ያመጣል።

31 ፤ ካህኑም ስቡን በመሠዊያው ላይ ያቃጥላል፤ ፍርምባውም ለአሮንና ለልጆቹ ይሁን።

32 ፤ ከደኅንነት መስዋዕታችሁ ቀኝ ወርቅን ለማጥፋት ቀርቦ እንዲሆን ለካህኑ ትሰጡታላችሁ።

33 ፤ ከአሮንም ልጆች የደኅንነትን መስዋዕት ደሙንና ስቡን ለሚያቀርብ ለእርሱ ቀኝ ወርቅ እድል ፈንታው ይሆናል።

34 ፤ የሚወዘወዘውን ፍርምባና የሚነሣውን ወርቅ ከእስራኤል ልጆች ከደኅንነት መስዋዕታቸው ወስጄአለሁ፤ ለካህኑ ለአሮንና ለልጆቹም ለዘላለም እድል ፈንታ እንዲሆን ከእስራኤል ልጆች ዘንድ ሰጥቼአቸዋለሁ።

35 ፤ እግዚአብሔርን በክህነት ያገለግሉት ዘንድ ባቀረባቸው ቀን ለእግዚአብሔር ከሆነ ከእሳት ቀርቦ የአሮንና የልጆቹ እድል ፈንታ ይህ ነው።

36 ፤ ለልጅ ልጃቸው ለዘላለም እድል ፈንታቸው እንዲሆን በቀባቸው ቀን የእስራኤል ልጆች ይሰጡአቸው ዘንድ እግዚአብሔር ያዘዘው ይህ ነው።

37 ፤ የሚቃጠል መስዋዕትና የእህል ቀርቦ፤ የኃጢአትና የበደል መስዋዕት፤ የቅድስናና የደኅንነት መስዋዕት ሕግ ይህ ነው።

38 ፤ እግዚአብሔር በሲና ምድረ በዳ ቀርቦናቸውን ለእግዚአብሔር ያቀርቡ ዘንድ ለእስራኤል ልጆች ባዘዘ ጊዜ በሲና ተራራ ለሙሴ ያዘዘው ይህ ነው።